

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 110/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 112/98 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Ro 6316/97) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. januára 2007 doručená sťažnosť JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 112/98 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Ro 6316/97).

Sťažovateľ v sťažnosti odôvodňuje porušenie označeného základného práva tým, že mu okresný súd odmietol vyznačiť doložku právoplatnosti na platobnom rozkaze sp. zn. Ro 6316/97 z 1. decembra 1997 a na rozsudku č. k. 18 C 112/98-102 z 17. decembra 2002, ktorými rozhodol o trovách právneho zastúpenia v jeho prospech.

Sťažovateľ doložil k sťažnosti odpoveď predsedu okresného súdu z 26. januára 2007 na ním podanú sťažnosť na prietahy v konaní, podľa ktorej bola sťažnosť sťažovateľa posúdená ako nedôvodná. Listom z 1. apríla 2007 nová predsedníčka okresného súdu oznámila sťažovateľovi, že sa plne stotožňuje so spôsobom vybavenia jeho sťažnosti bývalým predsedom okresného súdu.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„1. Okresný súd Bratislava I porušil základné práva JUDr. V. H. podľa ústavy a dohovoru, aby sa jeho vec prerokoval bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd ohľadne domáhania sa svojej odmeny za prácu, ktorá odmena mu svojím konaním priamo spôsobuje škodu.

2. JUDr. V. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200 000,- Sk ..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený a tiež návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06).

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv, a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (II. ÚS 3/05).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 C 112/98 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Ro 6316/97).

Z príloh k sťažnosti vyplýva, že účastníkmi konania sp. zn. Ro 6316/97 a sp. zn. 18 C 112/98 boli J. T. ako žalobca a Sociálna poisťovňa, ústredie, ako žalovaný. Žalobca bol v tomto konaní zastúpený sťažovateľom.

Keďže sťažovateľ nemá v predmetnom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je žalobcom ani žalovaným, je len právnym zástupcom žalobcu), nemohol v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho základných práv alebo slobôd (II. ÚS 205/04).

Ústavný súd poukazuje na to, že nárok na náhradu trov súdneho konania je nárokom účastníka konania a nie nárokom právneho zástupcu účastníka konania s čím korešponduje aj výroková časť sťažovateľom predloženého rozsudku okresného súdu. Rozhodnutím o trovách konania môžu byť dotknuté jedine práva a povinnosti účastníka konania a nie jeho právneho zástupcu.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podal sťažovateľ, ktorý nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007